

D/A – Documents against Acceptance

Documents against acceptance היא אחת משיטות הגביה בשיטת התשלום הנקראת מסמכים לגביה – Documents for collection. בשיטה זו, היצואן, שולח את הסחורה ליבואן ("הנמשך" – Drawee). במקביל, שולח היצואן את מסמכי המשלוח ובהם שטר המטען לבנק שלו. בנק זה נקרא בדרך כלל "הבנק המוסר" – The Remitting Bank. הוא שולח את המסמכים יחד עם הוראות לגביה לבנק במדינתו של היבואן. על פי רוב יהיה זה הבנק של היבואן.

בד"כ משתמשים ב-D/A כאשר היבואן יכול, בהתאם לחוזה המכר, לקבל אשראי מהיצואן. המסמכים יימסרו ליבואן לא כנגד תשלום אלא כנגד חתימתו על מסמך כספי. המסמכים המקובלים הם שטר חליפין ושטר חוב.

שטר חליפין מוגדר בפקודת השטרות, כ"פקודה ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם אל חברו חתומה בידי נותנה, בה נדרש האדם אליו ניתנה הפקודה לשלם לאדם פלוני או לפקודתו או למוכ"ז, סכום מסויים בכסף עם דרישה או בזמן עתידי קבוע". שטר החליפין המשוך בידי היצואן על הקונה וחתימתו של הקונה על פני השטר, מהווה את התחייבותו למילוי הפקודה.

השטר יכול להישאר אצל הנאמן (שיציגו לנמשך ביום הפרעון) ויכול, בהתאם לדרישת היצואן להישלח אליו למשמרת על מנת שהוא יציג אותו לגביה סמוך למועד הפרעון.

שטר החליפין הוא בעצם פקודה החתומה על ידי היצואן, הנושאת תאריך עתידי לתשלום. פקודה זו מפנית כלפי היבואן ותהפוך לחבות מגובשת אחרי חתימתו של היבואן.

שטר חוב מוגדר בפקודת השטרות כ"הבטחה, ללא תנאי ערוכה בכתב מאת אדם לחברו, חתומה בידי עושה השטר, בה הוא מתחייב לפרוע לאדם פלוני או לפקודתו או למוכ"ז, עם דרישה או בזמן עתיד-קבוע או ניתן לקביעה סכום מסויים בכסף". את שטר החוב מציא הקונה ובחתימתו הוא מתחייב לטובת המוכר. ניתן להגדיר בקיצור שטר חוב כהתחייבות של היבואן לתשלום עתידי.